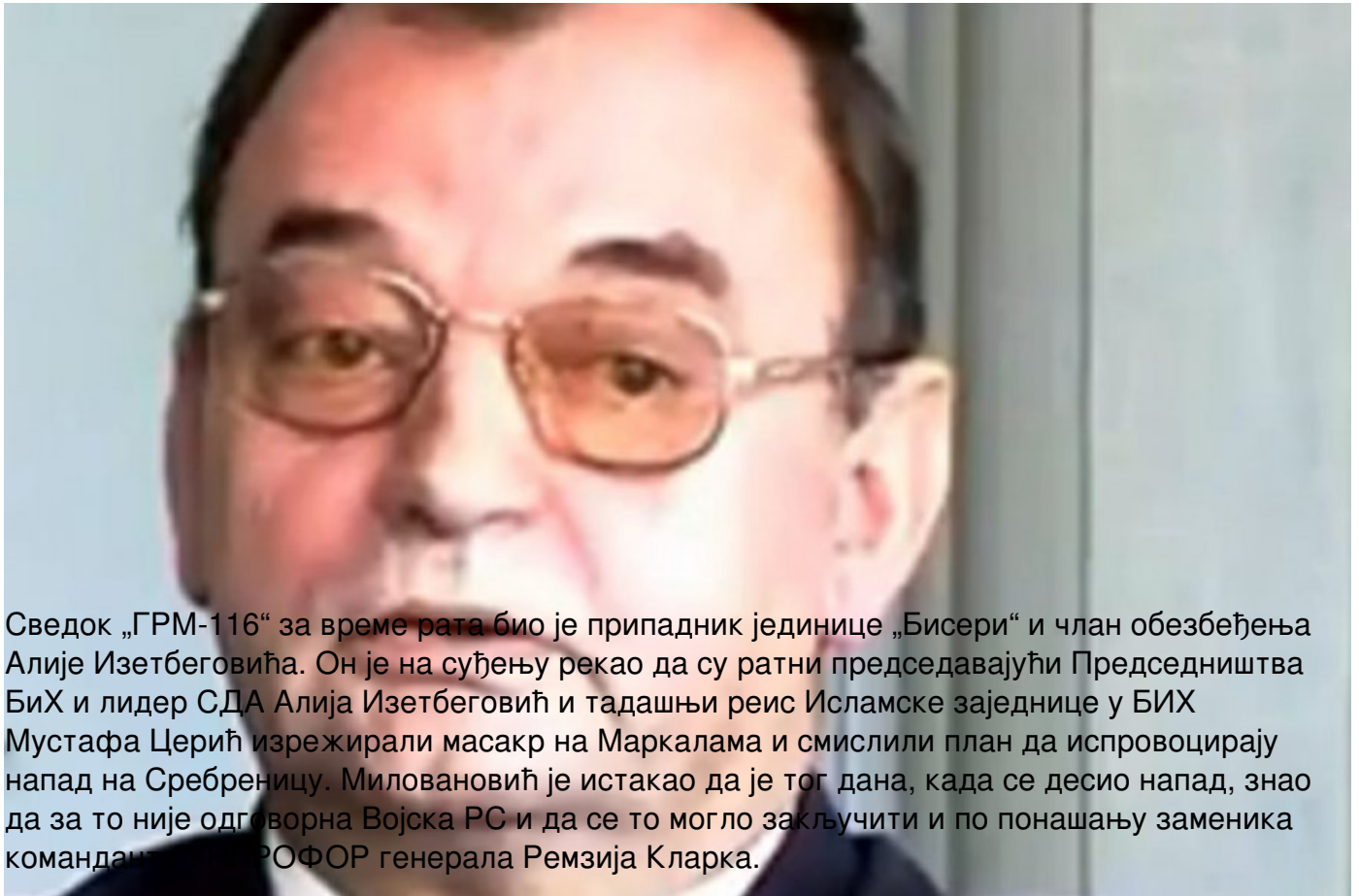

- Тачно је да су гранатирање сарајевске пијаце Маркала наредили тадашњи муслимански лидери - рекао је за „Блиц“ Манојло Миловановић, бивши начелник Генералштаба Војске Републике Српске, коментаришући сведочење заштићеног сведока на суђењу команданту ВРС Ратку Младићу, оптуженом за ратне злочине.

Сведок „ГРМ-116“ за време рата био је припадник јединице „Бисери“ и члан обезбеђења Алије Изетбеговића. Он је на суђењу рекао да су ратни председавајући Председништва БиХ и лидер СДА Алија Изетбеговић и тадашњи реис Исламске заједнице у БиХ Мустафа Церић изрежирали масакр на Маркалама и смислили план да испровоцирају напад на Сребреницу. Миловановић је истакао да је тог дана, када се десио напад, знао да за то није одговорна Војска РС и да се то могло закључити и по понашању заменика команданта НАТО РОФОР генерала Ремзија Кларка.

- У јавност је изашао са информацијом да су Срби одговорни, а да није проверио. Због тога смо се посвађали и договорили да се ујутру нађемо нас двојица и Јован Дивјак. Пристао је на то, али око два часа иза поноћи ме је назвао и рекао да његов шеф не одобрава састанак - рекао је Миловановић.

Састанак није одржан, јер би морали да одговоре на многа питања.

- Откуд камере четири телевизије у моменту експлозије, како се ту наша оналика пластика? Санитет купи једне лешеве на Маркалама, а пред мртвачницом истовара укочене лешеве?! - навео је Миловановић.

Генерал каже да је после овог сведочења требало да реагује наше правосуђе и покрене акцију, јер је због овог напада генерал Станислав Галић добио доживотну робију, а генерал Драгомир Милошевић око 30 година затвора.

Реис Мустафа Церић: Ако нас погине 200, знаће цео свет

Са једног од састанака са Алијом Изетбеговићем сведок је на суђењу Радовану Караџићу у Хагу цитирао речи реиса Мустафе Церића, који је рекао:

„Алија, узми се у памет. Нас дневно гине 50 до 70 и нико не зна за то. Ако нас на једном месту погине 200, цео свет ће знати! А они који погину, знају зашто су погинули, погинули су на бојном путу и сви ће ионако бити шехиди.“

12. априла 1992. године почела је најдужа војна опсада једног главног града у модерној историји. Снаге Војске Републике Српске са Пала и околних брда свакодневно су гранатирале и држале под опсадом цело Сарајево. Борбе су утихнуле 14. децембра 1995, када је у Паризу потписан Дејтонски мировни споразум, али опсада Сарајева је окончана тек 29. фебруара 1996. године.

У опсади Сарајева убијено је 11.500 људи.

Први масакр на Маркалама догодио се 5. фебруара 1994. године када је 68 људи убијено, а 144 рањено.

Други се догодио 28. августа 1995, а убијено је 37 људи, док је рањено 90. Други напад је био директан повод за НАТО бомбардовање српских положаја, јер су масакри над цивилима у Сарајеву и другим заузетим градовима или енклавама постали уобичајена пракса српских снага, које се нису обазирале на честа упозорења НАТО и других међународних организација.

(Блиц)